

поведінковими особливостями. По-друге, з часом або при впливі певних факторів поведінка особи може змінюватися у негативному для функціонування кадрової безпеки напрямку.

Таким чином можна вивести основні фактори, що впливають на рівень кадрової безпеки на підприємстві:

- найм. Найм є цілою сукупністю заходів безпеки при прийомі на роботу та прогнозування благонадійності кандидата. Відділ кадрів ту відіграє найважливішу роль.

- мотивація. Багато науковців зазначають, що мотивація є важливим критерієм у досягненні успіху підприємства. Як вже згадувалося вище, лише при максимальному задоволенні потреб працівників та їх лояльності до компанії-роботодавця можна досягти високого рівня кадрової безпеки. Найважливішою функцією є підвищення лояльності працівників до компанії-роботодавця.

- якість контролю. Виникає, як наслідок можливих негативних поведінкових особистостей працівників. Від якості контролю залежить дисциплінованість колективу.

Лише при ефективному та одночасному приверненні необхідної уваги до цих факторів зі сторони керівництва можна досягнути стабільно високого рівня функціонування кадрової безпеки.

Література:

1. Управління кадровою безпекою підприємства : сайт URL: <http://masters.donntu.org/2010/iem/egorova/diss/indexu.htm>.

2. Підходи до забезпечення економічної безпеки підприємства : сайт URL: https://pidru4niki.com/84407/ekonomika/pidhodi_zabezpechennya_ekonomichnoyi_bezpeki_pidpriyemstva.

ПОДАТКОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА МІКРОРІВНІ

*Руденко В. В., к.е.н., докторант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

При всій різноманітності механізмів державного регулювання інвестиційної процесів фундаментальне значення зберігає податковий механізм. Держава розглядає податки не лише як джерело, що забезпечує формування фінансових ресурсів для реалізації її функцій, а й як інструмент регулювання, який дозволяє організовувати розподіл фінансових ресурсів і, таким чином, забезпечувати регулювання інвестиційних процесів.

Податковий механізм регулювання інвестиційних процесів на мікрорівні являє собою вплив держави завдяки системі податкових засобів, форм і методів на процес формування, розподілу та використання фінансових ресурсів з метою

реалізації податкової політики, спрямованої на незворотні, спрямовані, закономірні, кількісні, структурні та якісні зміни в діяльності підприємств, обумовлені реалізацією інвестиційної діяльності, внаслідок чого отримується вигода та задовольняються інтереси усіх суб'єктів економічних відносин.

Метою функціонування податкового механізму є забезпечення раціональних пропорцій між частиною сукупних первинних доходів, що акумулюються для подальшого перерозподілу через бюджет, і частиною сукупних первинних доходів, які залишаються у розпорядженні суб'єктів господарювання.

Податковий механізм регулювання інвестиційних процесів покликаний забезпечувати рівновагу між фіскальною і регулювальною функціями податків, проявляючись у різних формах:

- спрощення порядку оподаткування, ведення обліку та складання звітності, що надає платникам податків можливість зменшувати податкове навантаження, заощаджувати кошти на адміністративних витратах і оплаті консультативних послуг;

- використання спеціальних (вільних) економічних зон, що дозволяє платникам податків отримувати пільги щодо оподаткування доходів, прибутків, доданої вартості, застосовувати режим спеціальної митної зони та звільняти від оподаткування інвестиції, одержані згідно з інвестиційними проектами, що реалізуються у межах таких зон;

- застосування регресивного оподаткування прибутку, яке надає можливість платникам податків застосовувати меншу відсоткову ставку за умови збільшення у часі розміру задекларованого прибутку та являється своєрідним економічним захистом від криз та їх негативних наслідків;

- використання прискореної амортизації, що дає змогу платникам податків швидше та ефективніше окупити вкладені інвестиції в основні засоби, створюючи в економіці сприятливі умови щодо залучення інвестицій в реальний сектор економіки [1, с.437];

- застосування податкових пільг, що передбачає звільнення платників податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податків і зборів, сплата ними податків і зборів в меншому розмірі за наявності певних підстав [2].

При використанні форм податкового механізму регулювання інвестиційних процесів обов'язково потрібно враховувати той факт, що вони мають тенденцію розповсюджуватися на будь-які види діяльності, їх важко контролювати, а тому вони повинні застосовуватись у чітко визначених на законодавчому рівні межах.

Відзначимо, що вплив податкового механізму на інвестиції підприємств досить сильний у зв'язку з тим, що за допомогою податків держава відображає шлях економіки, яким потрібно йти інвесторам. Цей шлях може мати як позитивні моменти для держави (збільшення податків сприяє поповненню бюджету та розширенню обсягів бюджетного інвестування), так і негативні моменти для платників податків (збільшення податкового навантаження стає перешкодою для інвестиційного розвитку підприємств).

Тому удосконалення податкового механізму регулювання інвестиційних процесів повинно передбачати, з одного боку, зниження податкового навантаження на платників податків і вирішення найбільш важливих для суб'єктів господарювання податкових питань (ліквідація бар'єрів, що перешкоджають здійсненню інвестицій), а, з іншого, – забезпечення прозорості діяльності платників податків для держави, дотримання законодавчих обмежень податкового адміністрування та звуження можливостей для ухилення від оподаткування.

Література:

1. Гомон М. В. Податкова політика держави у сфері стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 12. С. 434–438.

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. №2755-VI. Дата оновлення: 14.10.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 29.10.2020).

ДОСЛІДЖЕННЯ ГОЛОВНИХ ТЕОРЕТИЧНИХ АСПЕКТІВ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Сідельнікова В.К., к.п.н., доцент
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди*

*Онісіфорова В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Під час розгляду наукової проблеми важливим є визначення з головним її теоретичним інструментарієм з метою побудови комплексного бачення на неї. Це є актуальним і під час розгляду проблеми побудови ефективної системи антикризового управління підприємством. Тобто, важливо визначитися, що ж є предметом, об'єктом, суб'єктом та цілями такого управління.

Проблема антикризового управління підприємством не є новою, а тому вже існує велика кількість поглядів науковців на виокремлення її головних теоретичних аспектів, але, на наш погляд, вони потребують певного актуального з позиції сьогодення уточнення.

Цікавими в цьому аспекті є погляди, запропоновані Єпіфановою І.Ю. та Оранською Н.О. [1]. В своїй роботі вони пропонують розуміти під предметом антикризового управління причини кризи, фактори, що її викликають та наслідки, до яких вона призводить.

Об'єктом, погоджуючись з Важинським Ф.А. та Колодійчуком А.В., можна визначити виникнення та поглиблення кризи розвитку підприємства, її усунення і запобігання [2].

Суб'єктами антикризового управління підприємством зазвичай пропонують вважати власників та функціональних антикризових управлінців,